

SENTÈNCIA 21-99 DE 20 DE SETEMBRE DE 1999

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: que en el marc de la causa núm. 28-EP/92 seguida contra Pedro Luís Y.R. pels presumptes delictes majors d'estafa i apropiació indeguda, del delicte menor d'intrusisme professional i pels delictes majors d'estafa i apropiació indeguda contra Dolors A.B., Sílvia, Maria Jesús i Cristina Y.A., i prèviament a la celebració del judici oral fixat el dia 24 de febrer de 1999, els processats a través del Lletrat Sr. Josep PARRAMON LLAVET, van presentar per davant el M. I. Tribunal de Corts un escrit que contenia denúncia-querella-recusació contra el vice-president del Tribunal de Corts Sr. Jacint RIBERAYGUA i contra tot el Tribunal de Corts.

En la conclusió d'un escrit de 66 pàgines, demana en substància:

1.- la suspensió del judici oral.

2.- el lliurament de 53 certificacions judicials als processats i al seu Lletrat, al Ministeri Fiscal, al Tribunal Superior de Justícia i al Consell Superior de la Justícia demanant d'altra part que es procedís a "obrir diligències, instruir el sumari i processar criminalment pels delictes assenyalats en el cos del present escrit, contra el Batlle, Jutges i Magistrats presumptament imputats i recusats..."

3.- varies comissions rogatòries internacionals, compte tingut de les violacions del Pacte Internacional sobre drets civils i polítics, del conveni europeu i de la Declaració Universal dels Drets Humans.

En data 24 de febrer de 1999 el Magistrat del Tribunal de Corts Sr. Josep Mª PIJUAN CANADELL, va dictar un breu Aute de no admissió a tràmit de la "denúncia-querella-recusació" interposada per l'Advocat Sr. PARRAMON en nom i representació dels processats, contra Batlle, Jutges i Magistrats, considerant que les imputacions delictives

contingudes en l'esmentat escrit de denuncia no tenen cap mena de fonament, sent evident que es tracta d'una maniobra purament dilatòria per paraitzar el judici oral de la causa seguida contra Pedro Luís Y.R..

Es contra d'aquest Aute de 24 de febrer de 1999 que el Sr. PARRAMON en nom i representació dels processats formul  recurs d'apel laci .

En un escrit barreiant molts conceptes de dret internacional i nacional, de història i de consideracions generals, la defensa de Pedro Luís Y.R. i dels altres processats demana al Tribunal Superior de "fer valer les pretensions de sol licitar les mesures que en dret corresponguin en base a la denuncia-querella i recusació contra els Magistrats que formaven part del Tribunal de Corts el dia de la celebració de la Vista Oral, motiu de l'aute del present recurs d'apel laci  i de totes les altres persones implicades directament imputables dels fets descrits en la querella".

Malgrat la impossibilitat de resumir aquell escrit, intentarem presentar els principals temes continguts i reproduirem in extenso les consideracions relatives als fets.

1) el primer motiu relata de manera molt completa tots els texts andorrans i internacionals consagrant la llibertat d'expressió de la defensa, infringits pels Magistrats del Tribunal de Corts, segons la defensa.

2) el segon motiu desenvolupa v ries consideracions sobre la obligació per tothom -inclosos Jutges i Fiscals, President de Govern i Ministre de l'Interior- de denunciar delictes que tinguin coneixement així com l'absència de Llei relativa a l'enjudiciament de menors "en el regim feudal penal de l'Estat d'Andorra".

En conseqüència, precisa l'escrit "després d'haver interposat una denuncia-querella i recusació contra el Magistrat Sr. Brunet i el Magistrat Sr. Riberaygua, entre d'altres per delictes de falsedat en document públic i usurpació il legal de jurisdicció, amb flagrant abús en l'exercici de les funcions del seu càrrec; i denunciant el flagrant estat d'indefensió dels seus representats, de data 14 de setembre de 1998, en la Causa núm. 28-EP/92, el que en tots els casos, "la manca de prova haurà d'haver causat palesa indefensió" d'acord amb l'establerta l'article 227 del Codi de Procediment Penal. El Lletrat signant, ha rebut una carta del Degà del Col legi d'Advocats, de data 16 d'octubre de 1998, en la qual se'm comunica que el M. I. Tribunal de Corts mitjançant carta signada pel Magistrat Sr. Jacint RIBERAYGUA, i pel seu propi compte i

arbitrarietat cessarista, sense cap fonament legal, "ha tramitat còpia del seu Aute de data 29 de setembre de 1998, recaigut en la causa núm. 28-EP/92, així com de l'escrit del lletrat signatari que el motiva de data 14 de setembre de 1998". En conseqüència "la Junta de Govern del Col·legi a l'empara de l'article 26 de les normes deontològiques, en la seva sessió del propassat dia 13 dels corrents, i en absència dels dos membres concernits, ha decidit l'obertura d'expedient informatiu, per eventuals infraccions als articles 6, 7, 8 i 11 de les dites normes deontològiques, en que podria incórrer l'escrit del Lletrat signant. Designant ponent per torn a la Sra. Aurora Casadevall Pallé, per a formular les al·legacions escrites dins del termini establert de 15 dies", signat M. Pujadas i Domingo, el "Degà".

3) en el tercer motiu explica que el mateix dia de la vista oral, va interposar aquesta "denuncia-querella-recusació" contra el Magistrat Sr. Riberaygua i així mateix contra el Tribunal de Corts.

Afegeix que "la comissió del delictes d'usurpació il·legal de jurisdicció, infringint flagrantment l'article 85.1 de la Constitució, a l'executar funcions fora de l'àmbit de la seva jurisdicció i competència objectiva i suficient; revelant secrets per part d'un funcionari judicial, en relació a fets que conegui per raó de la seva funció i, lliurant indegudament documents o còpies que obtingui en ocasió de les seves funcions. Al lliurar il·legalment escrits i autes, com el de 29 de setembre de 1998, Causa 28-EP/92, a jurisdiccions que no existeixen amb arranjament a l'article 85 de la Constitució i, a l'article 1 de la Llei Qualificada de la Justícia, per a que, sense dubte, aitals escrits i, persones amb dignitat humana, incloent-hi al Lletrat signant, fossin jutjats per una jurisdicció d'àmbit corporatiu o professional, com és la del col·legi d'Advocats. Per tot el qual, incorre no solament en el delictes tipificat en l'article 111, sinó també en l'article 114 del codi Penal.

Actuació a *non judice* realitzada pel Magistrat Sr. Jacint Riberaygua. Que implica a més una actuació dolosa, dirigida a injuriar i difamar greument, no solament a una persona en la seva individualitat, o en el seu entorn familiar. Sinó, el que és més greu, en el seu entorn professional, i en el mateix moment, i acte processal, d'estar exercitant el més rigorós i ètic deure legal de l'exercici de defensa de tota una família d'imputats. Causant així una lesió en el seu honor, fama, reputació i en la confiança dels seus representats, juntament a la

difamació greu que li imputa entre els seus Jutges i Magistrats companys. Amb tot el qual, el cercle de la Recusació d'altres Jutges i Magistrats, per enemistat o antipatia a aquest Lletrat i, subsegüentment als seus representats, cercle que l'ha ampliat enormement el Magistrat Sr. Jacint Riberaygua, cometent així el delictes d'injúries o difamacions greus, tipificat en l'article 200 del codi Penal. Com ho demostra el fet de que el President del Tribunal de Corts, Sr. Joan Brunet s'hagi sensibilitzat a aquesta enemistat, com ho demostra el fet de negar-se a donar la mà, dreta o esquerra, en salutació a aquest Lletrat el dia de l'Obertura de l'any judicial de 1999; davant de nombrosos companys, Jutges, Batlles, Magistrats i, altres Autoritats Polítiques; incloent membres del Consell Superior de la Justícia. Enemistat que en prova del contrari aquest Lletrat ha de suposar que, s'ha tramès a la resta de membres del M.I. Tribunal de Corts els quals igualment en prova del contrari, ha de recusar".

També sosté que el Magistrat Sr. Riberaygua ha revelat secrets afectant als drets humans fonamentals dels seus clients i interposa denuncia contra aquest Magistrat pel delictes de "coacció psíquica tipificada a l'art. 234 del Codi Penal".

Interposa també "denuncia-querella-recusació" contra els Magistrats Srs. Riberaygua i Brunet pel delictes de falsedat prevaricadora tipificada en l'art. 148 del Codi Penal al negar ambdós, reiteradament, per aute, la realitat del processament criminal il·legal per usurpació de jurisdicció il·legal amb abús flagrant de l'exercici de les Funcions pròpies dels seus càrrecs, de Patrícia i Virgínia Y.A., menors d'edat, sense assistència amb la col·laboració del Batlle Instructor Sr. Xavier Jordana, cometent així mateix "contra aquestes persones els delictes de coacció psíquica i el delictes de xantatge ... al descobrir dades reservades o secrets que afecten a l'honor de les nenes amenaçades i encara avui processades (...)"

Interposa "denuncia-querella criminal i recusació automàtica contra ambdós Magistrats i el Batlle Xavier Jordana pel delictes de violació de la privacitat i intimitat de la persona apoderant-se de documents mèdics de Patrícia Y.A. i "divulgant-los després, incorrent així, en els delictes tipificats en l'article 228 i l'article 220 del Codi Penal vigent. Violant a més els seus drets a la llibertat d'expressió que implica el seu dret a romandre

callat, i el secret professional, pacient-metge-hospital, de Patrícia Y.A., protegit constitucionalment per l'art. 12 de la Constitució com a Dret Humà bàsic, com ho és també el Dret a la Intimitat, a l'Honor i a la pròpia imatge de tota la família Y.. Però especialment de Patrícia Y.A., que garantitza l'article 14 de la Constitució, contra les intromissions il·legítimes en la seva vida privada i familiar; i com és un dret humà fonamental el Secret de les Comunicacions entre Patrícia Y.A., el seu metge i Hospital que garantitza i protegeix l'article 14 de la constitució i que han estat violades al divulgar-les de manera desvergonyida mitjançant comissions rogatòries no fonamentades i falses i mitjançant l'Aute de 29 de setembre de 1998. Quan precisament el dret a la Intimitat reconegut per l'article 14 de la Constitució limita l'accés als llibres de resolucions i sentències per raó de privacitat, en virtut de l'article 13 de la Llei Qualificada de la Justícia; i, idèntic fonament en l'article 14 de la Constitució, inspira les limitacions per raons de privacitat a l'accés dels llibres de resolucions i sentències, segons disposa l'article 29 i l'article 30 de la Llei Transitòria de Procediments Judicials."

Afegeix una denuncia ... contra el Magistrat Sr. Jacint Riberaygua i l'Hble. Batlle instructor Sr. Xavier Jordana pels delictes de falsedat a l'afirmar el primer que "les mesures d'embargament preventiu travades pel Batlle instructor ho foren seguint les disposicions del Codi de Procediment Penal" quan s'ha demostrat que es tracta d'un acte de confiscació expropiatòria forçosa il·legal contra tota la família Y..

S'interposa també denuncia ... contra els responsables criminals pel delictes d'impersonació fraudulenta, falsedat ideològica i material i falsedat en ús en document públic i estafa processal a l'interposar la querella utilitzant poders notariaus espanyols que són nuls.

4) en els últims motius, subratlla que els jutges no poden continuar coneixent de la causa per ser encausats dels delictes citats. Afegeix que es demostra la inexistència d'imputabilitat i en conseqüència no hi pot haver cap pena contra el Sr. Pedro Luís Y.R. i els altres processats, així com distintes comparacions històriques com "les lettres de cachet de l'ancien régime", qualificant l'actuació judicial d'una "persecució penal típica d'una

polícia factio comunista". i de "caça de bruixes contra estrangers".

Sosté finalment que l'Aute de contestació de l'escrit és nul pel que "la forçada i dictatorial celebració del teatre judici oral, 3 minuts després de la notificació de l'Aute, pels mateixos Jutges querellats i recusats, no solament reforça la prova d'indefensió que aquest Lletrat s'ha vist sotmès, amb l'amenaça d'una pena de desacatament, sinó que amb el més absolut despreci, a un certificat mèdic veraç que acredita la malaltia del processat. En aquest sentit el Magistrat President de la sala, no solament ignora sinó que s'aprofita de cometre un delictes d'entrada de domicili amb intimidació i amenaces; i un altre delictes d'entrada i registre il·legal amb furt de documents i receptes mèdiques, i de secrets contingut en les mateixes; com el delictes de violació de secrets mèdics, comesos contra el meu defensat, en la seva habitació del seu domicili, en l'Avda. Meritxell d'Andorra la Vella; sense haver donat ell i la seva esposa el consentiment donat que van entrar a casa seva sense identificar-se sense exhibir ordre o manament judicial d'entrada o de registre sense mencionar els seus noms empenyent l'esposa Y., que va negar-se a flanquejar-les-hi l'entrada, perquè el seu marit es trobava indisposat i el seu net de 2 anys dormia a l'habitació contingua."

En el judici oral el Lletrat Josep Parramon Llavet desenvolupa i reitera tots els arguments de l'escrit d'apel·lació i de l'escrit dipositat el 24 de febrer de 1999.

II. RESULTANT: en el seu escrit el Ministeri Fiscal fa observar que en el transcurs de la instrucció i de l'enjudiciament de la causa han estat sistemàtiques les denúncies-querelles-recusacions interposades pel Sr. Parramon dirigides contra tots els Magistrats del Tribunal de Corts, Batlles instructors i membres del Ministeri Fiscal que han intervingut en les actuacions. En cadascun dels escrits es pot observar la reproducció de forma obsessiva i poc coherent d'una sèrie d'imputacions delictives als diferents estaments judicials que han intervingut sense que d'aquests escrits se'n desprengui el més mínim indici. Afegeix que dels diferents escrits, se'n pot deduir la mateixa finalitat de dilatar el procediment i impedir la celebració del judici, provocant una paralització del funcionament dels tribunals andorrans.

Sosté que la comunicació efectuada al col·legi d'Advocats per part del Magistrat Sr. Riberaigua es devia efectuar per quant entre les persones querellades s'hi trobaven advocats en exercici de la professió, sense que el recurrent hagués efectuat aquesta comunicació, tal com li era preceptiu conforme a l'article 8 dels Estatuts i les Normes de deontologia del col·legi d'Advocats d'Andorra. El Ministeri Fiscal considera finalment que l'actuació del recurrent es troba molt lluny de l'observança de la bona fe processal i sol·licita la confirmació de l'aute de 24 de febrer de 1999.

En el Judici Oral, el Ministeri Fiscal insisteix sobre la confusió total de les al·legacions que formen una "sèrie de bestieses", subratllant les qualificacions "estúpides" quan en les querelles presentades s'acusa als Magistrats de "genocidi i assassinat".

III. RESULTANT: en el seu escrit d'oposició al recurs la part civil subratlla que la defensa dels processats "es basa en una barreja i confusió de conceptes de diferents països i ordenaments jurídics, de peticions fora de l'àmbit i abast, pròpiament dit d'un tràmit d'apel·lació que el deixen buit de contingut i de fonamentació".

Manifesta que es formula el recurs en base a idèntics motius als anterior essent una repetició de la denuncia de 14 de setembre de 1998, desestimada per un aute que té força de cosa jutjada.

Insisteix sobre l'actitud de la defensa que va fer us indiscriminat de tota mena de mitjans per retardar i obstruir de forma deliberada la causa: va aconseguir la defensa a aplaçar el procediment penal, sense cap fonamentació seria, en una dotzena d'ocasions -en no plegar-se als seus desitjos de paralitzar el procediment, la defensa va introduir querelles contra tots els òrgans judicials, implicant Fiscal, magistrat, batlle instructor així com les parts acusadores i acusant-les d'una sèrie de falses imputacions com el fet d'haver processat les menors Patrícia i Virgínia, qualificant l'actitud del magistrat de "nazisme" o "d'assassinat".

Davant aquests insults i comportament contraris a tota ètica, la notificació del Magistrat Sr. Riberaigua al col·legi d'Advocats era totalment legítima.

Remarca també que la defensa va esperar el precís moment de la celebració del nou judici oral per presentar novament "un confós escrit de denuncia-querella i recusació" contra el ponent Sr. Riberaigua, en la mateixa

línia d'atacs emprada contra l'anterior Magistrat ponent en base a un seguit d'imaginaris delictes i una sèrie de calumnies.

Afegeix que aquesta actitud d'obstrucció es va posar de manifest després de dictar-se l'auto de 24 de febrer de 1999, durant la vista oral en que el Lletat de la part adversa va intentar obstinadament interrompre de nou el judici exhibint un certificat mèdic relatiu al processat. Com a conseqüència d'aquest fet, es va suspendre temporalment la vista, ordenant la comprovació de dit certificat per part del metge forense, donant com a resultat la improcedència del motiu d'incompareixença al·legat.

Considera aquesta obstrucció sistemàtica com a constitutiva dels delictes tipificats en els articles 115/120 i 126 del Codi Penal i representant un evident frau en el procediment penal;

Tan en el seu escrit com en la vista oral, el Lletat Sr. Jaume Sansa subratlla que totes les preteses infraccions comeses pels Magistrats així com la pretesa enemistat o animus hostilis del Tribunal de Corts són absurdes i ridícules, lamentant que aquesta mala fe processal perjudici greument a les parts civils, víctimes de fets iniciats l'any 1991. Considera finalment que totes aquestes falses imputacions són molt greus, havent de respondre la part que les formula, és a dir els processats i el seu Lletat.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: que segons l'article 73 de la Llei Qualificada de la Justícia, els Batlles i Magistrats hauran d'abstenir-se i en cas de no fer-ho podran ser recusats quan estan denunciats o acusats per qualsevulla de les parts i per enemistat manifesta amb qualsevulla de les parts o dels seus advocats. L'article 75 precisa que el Tribunal Superior resoldrà sobre les recusacions quan aquestes no haguessin estat acceptades per la Batllia o el Tribunal de corts.

II. CONSIDERANT: que anteriorment a la denuncia-recusació del 24 de febrer de 1999, a l'origen de l'últim auto recorregut, la defensa de Pedro Luís Y.R., Dolors A., Sílvia, Maria Jesús i Cristina Y. presentava el dia 14 de setembre de 1998 un escrit formulant: "denuncia per

delictes penals i faltes disciplinaries, recusació i anul·lació per vicis de nul·litat radical, absoluta, total i insubsanable que anul·len tota la instrucció de la causa per ésser constitutius de delictes públics perseguibles d'ofici contra les actuacions del M.I. President del Tribunal de Corts, del M.I. Magistrat Ponent del Tribunal de Corts, del Ministeri Fiscal i de l'Hble. Batlle Episcopal instructor en la causa 28-EP/92, i per tractar-se d'una resolució manifestament injusta, no ajustada a "dret i constitutiva de delictes públics perseguibles d'ofici, om el processament il·legal de dos inimputables ex lege, per ser menors d'edat, incapaços i desvalguts i mancats de representació legal i d'assistència eficaç, legal i professionalment competent de Llettrat durant vuit anys; i com l'acte de confiscació expropiatòria forçosa il·legal de la seva propietat privada mitjançant la simulació prevaricadora d'embargament preventiu i donar lloc, com ho està donant, des de fa vuit anys a la violació del dret a la vida, integritat física i mental i privacitat mèdica, personal i familiar de Patrícia Y.A. "A., inimputable ex lege per ser menor d'edat, incapaç i desvalguda... de la denegació de l'esmentat Tribunal a la presentació per aquest Llettrat de qualsevol mitjà de prova en defensa de tots els imputables i inimputables. i tot això per infracció flagrant del que disposen:

"a) els articles 3 in toto, 4, 5, 6, 8.3, 9.4, 10 in toto, 12, 14, 15, 27.1, 27.2, 50, 58, 85.1, 85.2, 87, 92, 93, 98 c.), 102.c) de la Constitució,

"b) per violació i infracció flagrant dels paràgrafs 1, 2, 3, 8, 9, 14 de l'Exposició de motius i els articles 1 (...), 5, 6, 9.1, 9.2, 9.3, 9.4 (...), 10, 13 (...), 35, 48, 65, 67, 73, 74, 76, 77, 78, 79, 80, 83, 84, 89.1, 89.2, 89.3 de la Llei Qualificada de la Justícia,

"c) per violació dels articles 1, 2, 3, 5, 15, 17 paràgraf segon (...) i per violació i anticonstitucionalitat flagrant dels articles 24, 25, 30, 31, 36 (...) del Codi de Procediment Penal i per violació dels articles 39 in toto, 40, 47, 55 i 56 (...), 100, 101, 102, 302, 303, 304, 305, 306 del Codi de Procediment Penal ....,

"d) per violació dels articles 60, 61, 62, 70 paràgraf tercer, per violació dels articles 117, 121, 124, 126, 127, 128, 129, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142.1, 142.2, 143.3, 144, 147, 162, 166, 168, 178 i següents del Codi de Procediment Penal (...),

"e) per violació dels articles 1, 5, 8, 19.1 (...), 8, 30, 32, 34, 35, 36, 37, 53, 59, 60 i 66 del Codi Penal,

"f) per violació dels articles 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 17 i 28 de la Declaració Universal dels Drets Humans,

"g) per violació dels articles 2, 5, 6, 7, 9, 14.1, 14.2, 14.3, 14.4, 14.5, 14.6, 14.7, 15, 16, 17, 18, 24, 26 del Conveni Internacional de Drets Civils i Polítics de 1966 ....,

"h) per violació dels articles 1, 2.1, 3, 5.1, 6.1, 6.2, 6.3, 7, 8, 10, 13, 14, 15.3, 18 i 25 de la Declaració General Final del Conveni Europeu per a la Salvaguarda dels Drets Humans i Llibertats Fonamentals..."

Interposava també querella criminal per tots els seus representats, especialment de les dues menors Patrícia i Virgínia Y.A.: "Contra el President del M.I. Tribunal de Corts, el M.I. Sr. Magistrat Ponent Senyor Joan BRUNET, el Ministeri Fiscal i l'Hble. Batlle instructor, pel delictes tipificat en l'article 114 (...) i en l'article 148 del codi Penal..."

Formulava també denuncia perquè "es persegueixi criminalment els delictes de falsedat i impersonació en document públic comesa per l'advocat Sr. Francesc GRAU, mitjançant la presentació de document notarial fals, nul i ineficax per actuar criminalment a Andorra contra els seus defensats, així com els delictes de falsedat en document públic i estafa processal comesos pels restants poders falsos, nuls i ineficaxos presentats en aquesta causa sense limitació de cap classe per la resta d'Advocats, com els presentats per l'Advocat Sr. ARQUES, pel Sr. FOGGS i l'Advocat Sr. SANSA".

Per Aute del 21 de setembre de 1998, el Magistrat Sr. RIBERAYGUA decideix:

1) No admetre a tràmit la denuncia i querella interposada contra el Sr. President del M. I. Tribunal de Corts, el M. I. Magistrat Ponent Sr. Joan BRUNET, el Mag. Ministeri Fiscal i l'Hble. Batlle Episcopal instructor de la causa núm. 28-EP/92 i la denuncia formulada contra els Advocats Sr. Francesc GRAU, Sr. ARQUES, Sr. SANSA i Sr. FOGGS.

2) Comunicar a tots els denunciats o querellats, al M. I. Sr. President del Consell superior de la Justícia, a la Magfca. Sra. Fiscal General, al Sr. Degà del col·legi d'Advocats l'escrit de denuncia i querella formulades per

l'Advocat Sr. Josep PARRAMON LLAVET en la representació que ostenta i el present aute, als efectes en dret procedents.

Aquest Aute, en l'absència de recurs, té força de cosa jutjada.

Ara bé, la denuncia del 24 de febrer de 1999, resumida en el primer Resultant, es formula en base a idèntics motius, salvat la part motivant la recusació del M. I. Magistrat Sr. RIBERAYGUA.

En conseqüència, cal concloure a la inadmissió parcial de la "denuncia-querella-recusació" del 24 de febrer de 1999.

III. CONSIDERANT: per altra part que totes les imputacions descrites procedeixen d'una barreja i confusió total de conceptes diferents així com d'una deformació sistemàtica de normes de varis ordenaments jurídics (andorrans, espanyols, francesos, europeus i internacionals) -per exemple, la noció d'embargament preventiu, situada en el centre de la polèmica, no és més que una mesura preventiva, que en aquest cas es perllonga compte tingut de la repetició dels incidents processals provocats per la defensa. No és cap acte de confiscació expropiatòria forçosa. No és pot tampoc confondre amb un acte de processament i el fet d'aplicar aquesta distinció com l'ha fet el Magistrat vice-president Sr. RIBERAYGUA en el seu Aute no constitueix, amb evidència, un delictes de falsificació en document públic o oficial. Cal remarcar que de totes maneres, el fet eventual per un Jutge o Magistrat d'equivocar-se en la seva sentència mai podria constituir un delictes de falsificació en l'absència de tot element tan material com moral. Per la mateixa raó, és evident que les altres qualificacions com la imputació sui generis "d'usurpació il·legal de jurisdicció" procedeixen de la mateixa confusió de conceptes jurídics.

Per altra part la comunicació efectuada al Degà del Col·legi d'Advocats per part del Magistrat Sr. RIBERAYGUA, actuació, segons el recurrent, "a non iudice" i per tant de flagrant il·legalitat, qualificada de coacció psíquica contra la llibertat d'obrar del Lletat en l'exercici de la seva defensa i de revelació de secrets professionals, no és constitutiva, amb evidència, del delictes que els recurrents volen atribuir-li, sinó que tal comunicació es devia efectuar necessàriament a dit Col·legi, per quant entre les persones querellades s'hi trobaven advocats en

exercici, sense que el recurrent hagués efectuat aquesta comunicació, tal com li era preceptiu. De la mateixa manera, la comunicació al Consell superior de la Justícia es devia efectuar, per quant entre les persones querellades s'hi trobaven jutges i magistrats.

IV. CONSIDERANT: que el recurrent invoca també la enemistat del Tribunal de Corts. Pretén el Lletrat Sr. PARRAMON que el President d'aquell Tribunal va manifestar la seva hostilitat públicament; argument que no queda acreditat per cap indicatiu o testimoniatge. Però precisament no era el Sr. BRUNET qui presidia el Tribunal el 24 de febrer de 1999, sinó el vice-president Sr. RIBERAYGUA. Per justificar la seva posició, el Lletrat defensor parla de la "contagió" d'aquest "*animus hostilis*", terme que pertany més al llenguatge mèdic que jurídic. No pot descartar el *imperium* devolut a cada jutge o magistrat en les seves funcions que el diferenciï d'un funcionari sotmès a la seva jerarquia. A més a més es tracta principalment aquí del Vice-President del Tribunal de Corts, magistrat de molta experiència, arribant en fi de carrera, conegut per la seva imparcialitat. Es pot també constatar que aquesta pretesa *contagio hostila* del Tribunal de Corts sembla molt relativa i oportuna tenint en compte que els altres judicis posteriors on intervenia el Lletrat Sr. PARRAMON en defensa d'altres persones, alguns en presència del Sr. RIBERAYGUA, d'altres en presència del Sr. BRUNET, no van fer cap objecte de demandes de recusació.

V. CONSIDERANT: que la llibertat d'expressió és un dret fonamental consagrat per l'article 12 de la Constitució i per les normes internacionals, en particular per l'article 10 de la Convenció europea de salvaguarda, d'aplicació directa. Però la defensa sembla oblidar el segon paràgraf de l'article 10 recorda que l'exercici d'aquest dret comporta "deures i responsabilitat". En efecte no hi ha llibertat sense responsabilitat. A més a més, no es pot confondre la llibertat d'expressió o els drets de la defensa amb un pretès dret de calumniar, d'insultar o de coaccionar les institucions jurisdiccionals i els seus representants: en l'escrit d'apel·lació es compara la Justícia andorrana amb la Justícia "feudal" o un sistema "policial *factio comunista*" o una "caça de bruixes" sense parlar dels escrits precedents acusant als més prestigiosos representants de la Justícia andorrana de practiques nazis, de genocidi o d'assassinats. És evident que un Estat de Dret no pot admetre de cap manera aquestes actuacions en nom de la llibertat d'expressió. En aquest

sentit el dret andorrà, de conformitat amb l'article 10 de la Convenció europea aporta límits molt concrets a la llibertat d'expressió, entre ells el delictes d'injúria o calúnnia d'una autoritat (art. 102 C.P.).

VI. CONSIDERANT: en fi, que les parts en el procés penal tenen una obligació de lleialtat i de bona fe; que si el dret de recusació permetent d'assegurar la neutralitat de la jurisdicció penal constitueix una garantia fonamental, no pot ser utilitzat amb una finalitat fraudulenta o maliciosa.

Després d'implicar en una primera querella la Batllia, la Fiscalia, les parts acusadores, i el President del Tribunal de corts, és a dir tots els actors del procés penal, el recurrent intenta en una segona etapa estendre la sospita a tot el Tribunal de Corts, recusat col·lectivament a fi de paralitzar la única jurisdicció en el Principat competent per jutjar en primera instància els fets que se li imputa i esperant el dia de la Vista Oral per disposar aquella última denúncia-recusació. És previsible que en el moment oportú s'utilitzarà la mateixa estratègia contra la Sala Penal del Tribunal superior de Justícia amb la mateixa finalitat.

Per tant, l'Aute recorregut està totalment legitimat, en l'absència de cap motiu versemblant de recusació, motiu pel qual s'ha de desestimar el recurs amb imposició de les costes processals del mateix al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1. Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per Pedro Luís Y.R., Mª Dolors A.B., Mª Jesús, Sílvia, Cristina, Patrícia i Virgínia Y.A.

2. Confirmar en tots els seus extrems l'Aute dictat pel M.I. Tribunal de Corts en data 24 de febrer de 1999 en la causa núm. 28-EP/92.

3. Imposar al recurrent les costes processals causades pel recurs.

4. Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.